

Sygnatura akt IV Ka 776/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Waldemar Majka
Protokolant :	Ewa Ślemp

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu dnia 13 stycznia 2015 roku

sprawy **K. R.**

syna Z. i T. z domu B.

urodzonego (...) w S.

oskarżonego z art. 244 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 18 sierpnia 2014 roku, sygnatura akt VI K 280/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. stwierdza, iż koszty sądowe związane z postępowaniem odwoławczym ponosi Skarb Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 776/14

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Kłodzku wniósł akt oskarżenia przeciwko K. R. oskarżając go o to, że:

w dniu 18 maja 2014 r. w miejscowości N., woj. (...), prowadził samochód marki R. (...) o nr rej. (...), pomimo orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych wydanego przez Sąd Rejonowy w Kłodzku, sygn.akt VI K 459/13 na okres 3 lat, od 06 czerwca 2013 roku do 08 czerwca 2016 roku, tj. o czyn z art.244kk.

Wyrokiem z dnia 18 sierpnia 2014 roku (sygnatura akt VI K 280/14) Sąd Rejonowy w Kłodzku:

I. Oskarżonego K. R. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 244 kk wymierzył mu 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69§1 kk i 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonemu zawiesił tytułem próby na okres lat 2 (dwóch);

III. na podstawie art. 71§1 kk wymierzył oskarżonemu grzywnę w wysokości 20 (dwudziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

IV. zwolnił oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych, a wydatki poniesione w sprawie zaliczył na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł prokurator, zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego K. R. i na podstawie art. 427§1 i 2 kpk i art. 437§1 i 2 kpk oraz art. 438 pkt 3 kpk zarzucił:

Błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść wyroku, polegający na nieuzasadnionym przyjęciu przez Sąd, że orzeczona wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie wystarczająca do osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, w szczególności, że nie popełni on ponownie przestępstwa, podczas gdy dotychczasowa karalność oskarżonego oraz dopuszczenie się zarzucanego czynu w okresie próby za uprzednio popełnione przestępstwo, zaledwie kilka miesięcy po jego uprawomocnieniu, sprzeciwiają się takiej ocenie i wskazują na zasadność orzeczenia wobec oskarżonego bezwzględnej kary pozbawienia wolności,

a podnosząc wskazany zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie pkt II oraz III części dyspozytywnej tego wyroku.

Sąd okręgowy zważył:

apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Za zasadne nie można uznać przedstawione we wniesionym środku odwoławczym stanowisko skarżącego wyrażające się uznaniem, iż w rozpoznawanej sprawie sąd rejonowy dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych mającego mieć wpływ na treść wyroku, który autor apelacji upatruje w niezasadnym - zdaniem skarżącego - przyjęciu wobec osoby oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Argumentując podniesiony zarzut skarżący akcentuje fakt uprzedniej karalności oskarżonego K. R. a także okoliczność, iż przypisany obecnie wymienionemu czyn został popełniony w okresie próby, czyniąc nadto uwagi, iż orzeczona wobec tego oskarżonego przez sąd rejonowy kara nie spełni celów kary jak i „nie kształtuje również w pożądanym (przez ustawodawcę) sposób świadomości prawnej społeczeństwa, nie zachęca obywateli do przestrzegania norm prawa karnego i nie utrwała przekonania, że naruszenie jego norm spotka się z odpowiednią reakcją organów wymiaru sprawiedliwości”.

Odnosząc się do powyższego zarzutu, wbrew odmiennym zapatrywaniom skarżącego stwierdzić należy, iż w niniejszej sprawie, pomimo uprzedniej karalności wymienionego, zaistniały podstawy do zastosowania dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary, można bowiem zasadnie przyjąć wobec oskarżonego pozytywną prognozę kryminologiczną.

Zaznaczyć w tym miejscu należy, iż jak wskazuje się w praktyce orzeczniczej przesłanką decydującą o tym, czy kara ma być orzeczona w postaci bezwzględnej, czy też z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jest ocena, w jakiej postaci kara ta osiągnie cele wobec sprawcy przestępstwa, a więc rozstrzygnięcie to musi znajdować uzasadnienie w pozytywnej lub negatywnej prognozie kryminologicznej. Nie stanowi natomiast przeszkody dla zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary dotychczasowa karalność sprawcy, także za przestępstwo umyślne (tak Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 26 marca 2009 roku II Aka 42/09). Analizując powyższe zwrócić należy w tym miejscu uwagę, iż oskarżony K. R. był uprzednio karany za popełnienie przestępstw skierowanych przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji przypisane zaś oskarżonemu w zaskarżonym wyroku przestępstwo jest rodzajowo inne. W sprawie niniejszej nie można nadto pominąć okoliczności, iż wymieniony

przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnienia w których wyraził skruchę wskazując, iż bardzo żałuje tego co się stało. Jak wskazał sąd orzekający w pisemnych motywach wyroku z danych osobowych oskarżonego dotyczących sytuacji rodzinnej wynika, iż wymieniony prowadzi ustabilizowany tryb życia. Odnosząc się do przedstawionej w ramach powyższego zarzutu argumentacji zwrócić nadto należy uwagę, iż społeczne oddziaływanie kary (które należy uwzględnić przy wymiarze kary) nie ma jednak wpływu na instytucję warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Ze wskazanych wyżej względów apelacja prokuratora nie zasługiwała na nieuwzględnienie.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.